

Bosanac priznat i u Njemačkoj

Knjiga mladog znanstvenika i žurnaliste o raspadu Jugoslavije pobudila veliku pažnju • Zanimljive i temeljne analize

Mile LASIĆ

Doktor Sead Husić je mlado ali već zapaženo ime u svijetu političkih znanosti i žurnalizma. Tko živi u Njemačkoj i interesira se za njemački medijski pejzaž već je morao susresti Husićeve reportaže ili temeljite analize o ratnim i poslijeratnim fenomenima u zemljama ex-Jugoslavije, objavljene, primjerice, u listovima Financial Times Deutschland, TAZ ili Berliner Zeitung. Bio je i urednik u redakciji nedjeljnika Freitag.

Rođen je 1974. u Njemačkoj, u Traunsteinu, u Gornjoj Bavarskoj, studirao je u Duisburgu i Berlinu, na Slobodnom univerzitetu, na kojem se trenutno sprema i za profesuru. Gastarbajtersko dijete je,

Bošnjak i Bosanac svim srcem i dušom. Otac Muhamed je iz Sniježnice, a mama Fatima-Mersija iz Brčkog. Dobro govori i naš jezik, ali njemački mu je „maternji“.

O osjećanjima za BiH

Za njega su se naši ljudi počeli interesirati tek odnedavno, kada su se pojavile prve recenzije njegove knjige „Psihopatologija moći - Razaranje Jugoslavije u ogledalu biografija Miloševića, Tuđmana i Izetbegovića“. Kako sam kaže, na Slobodnom univerzitetu u Berlinu priprema i knjigu u čijem je fokusu situacija u Srbiji i Republici Srpskoj.

„Pa šta da kažem o mojim osjećanjima za Bosnu?“, poč-

Dr. Sead Husić: Bosanac kome je njemački jezik "maternji"

inje oklijevajući odgovarati Sead dr. Husić. Potom se potpuno otvara:

„U mojoj porodici bili smo prvo Jugoslaveni pa tek onda Bosanci, muslimani. Daidža Mirsad znao je pjevati, svirati

gitaru, znao je crtati, imao je talent umjetnika, a tetak Salko je bio miran tip, zainteresovan za nove tehnologije i neizmjereno je volio onu slavnu fudbalsku reprezentaciju, sa Piksijem Stojkovićem, Prosičekim, Ka-

tanecom. Kad je Jugoslavija na SP-u 1990. pobijedila Španiju bacao je petarde kroz prozor. Nisu ih interesovali niti Alija, niti Sloba, niti Franjo, ne, nego samo život...

A onda dođe napad na Brčko. Četnici u gradu. Salko se jedva izvukao, pobjegao u Rahiće, kao i hiljade drugih Brčaka. Tamo mu žive otac i majka, brat. Nije mogao bježati, jer mu roditelji nisu imali kud. Tako da je regrutiran u Armiju BiH. A daidža Mirso mogao je da pobjegne u Austriju, imao je papire, ali nije htio ostaviti drugove i Salku. Žene i djeca su došli k nama u Traunstein. Mirsada je ubila granata 1992, a kratko za njim, u decembru, poginuo je na liniji i Salko, braneci šta?